

בין המצרים

חיזוק און עצות ווי אזוי אויסצוניצן ריכטיג
די דריי וואכן פון 'בין המצרים'.
געפלאכטן מיט שיינע לימודים וואס מען קען מיט נעמען
אויף א גאנץ יאר.

ליבער ברודער, יעצט אין די דריי וואכן, די טעג פון 'בין המצרים' – דארפן מיר זיך זייער מחזק זיין מיט אמונה, צו וויסן אז דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, ער פירט אלעס, ער מאכט אלעס, ער איז מיט מיר, ביי מיר און נעבן מיר. ווייל די הייליגע חכמים זאגן (ברכות לג): "מי שיש בו דעה", ווער עס האט שכל – "כאלו נבנה בית המקדש בימיו", איז אזוי ווי די בית המקדש איז ביי אים נישט חרוב; וואס מיינט דעת און שכל? דאס מיינט מען די אמונה, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (דברים ה, לה): "אפה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים, אין עוד מלבדו", ווייל דאס איז די חורבן בית המקדש, דאס וואס מען פארגעסט פונעם אייבערשטן, דאס וואס מען רעדט זיך נעבעך איין אז די וועלט פירט זיך מיט טבע, מקרה און מזל; על כן דארפן מיר זיך זייער שטארקן מיט אמונה, אזוי וועלן מיר זוכה זיין ארויסצוגיין פון גלות, מיר וועלן זוכה זיין צו ביאת משיח.

ווי אזוי איז מען זוכה צו א שטארקע קלארע אמונה? דורך תפלה; דורך בעטן דעם אייבערשטן אויף אלעס וואס מען דארף, און דורך דאנקען דעם אייבערשטן ווערט די אמונה זייער שטארק, און מען ווערט זייער נאנט צום אייבערשטן; דעריבער זאלסטו יעצט אין די טעג פון 'בין המצרים' זיך שטארקן אין די זאך פון גיין יעדן טאג התבודדות, טרעף זיך א שטילע פלאץ און דארט זאלסטו זיך אויסגיסן דיין הארץ צום אייבערשטן, בעט אים אויף אלעס וואס דו דארפסט, בעט אים אויף רוחניות און אויף גשמיות, רעד מיט דייןע אייגענע תפלות אויף אידיש, דאס וועט אויפבויען דיין אמונה, דו

וויסן זאלסטו אז די דריי וואכן, די טעג פון 'בין המצרים', וואס מען פירט זיך מיט די הלכות פון אבילות – זענען טעג וואס מען קען זייער מצליח זיין אין עבודת השם יתברך, און מענטשן זענען זיך טועה, מען מיינט אז די דריי וואכן זענען טעג פון עצבות און מרה שחורה, אבער באמת איז פינקט פארקערט, עס זענען טעג וואס מען קען זיך זייער דערנענטערן צום אייבערשטן.

אמאל האט מען געשמועסט מיט מוהרנ"ת, מען האט אים דערציילט אז עס זענען דא ערליכע אידן וואס זאגן אז זיי האבן א ירידה אין די טעג פון 'בין המצרים'; האט מוהרנ"ת געזאגט: "עס איז נישט אמת, די טעג פון בין המצרים זענען טעג וואס מען קען זייער נאנט ווערן צום אייבערשטן, דורך לערנען תורה, דורך דאווענען און טון גוטע מעשים".

על כן זאלסטו אויסניצן די טעג מיט לערנען און דאווענען, און אפילו מען פירט זיך בדיני אבילות – זאלסטו אבער זיין פרייליך, זאלסט ארום גיין מיט א שמייכל. אזוי ווי דער הייליגער חוזה פון לובלין זכותו יגן עלינו האט געזאגט פארן הייליגן ישמח משה זכותו יגן עלינו: "צהלתו בפניו ואבלו בלבו", פון דרויסן זענען מיר פרייליך, און די הארץ אונזערע – וויינט, מיר פרייען זיך מיט די מצות וואס מיר טוען; אזוי איז געווען ביי אלע צדיקים, און אזוי האבן זיי געלערנט די תלמידים, מען זאל שמייכלען און זיין מיט א פרייליכע גיסטע, נאר שטילערהייט זאל מען עוסק זיין אין קלאגן און וויינען אויפן חורבן הבית.

גלייבן באַמונה שלימה אז פונעם אייבערשטן קומט נישט ארויס קיין שלעכטס, אלעס איז לטובה, ווייל חס ושלום אז מען וויינט, מען מיינט אז פון הימל וויל מען שלעכטס טון - דעמאלט ווערט א בכי' לדורות; מען רעדט נישט דא פון זיך אויסוויינען צום אייבערשטן און זיך אויסגיטן דאס הארץ, דאס איז זייער גוט צו טון, זיך אויסרעדן די ווייטאג וואס מען גייט אריבער; דאס איז די עבודה וואס משיח וועט אריינברענגען אין די גאנצע וועלט, משיח איז א לשון פון 'משיח אלמים', משיח וועט מאכן אלע שטומע זאלן שמועסן און דערציילן פארן אייבערשטן; מען רעדט פון זיך אפרעדן, דאס איז געפערליך, 'אפרעדן' און 'אויסרעדן' זענען צוויי אנדערע זאכן, דאס איז פרחק מזרח ממערב; 'אפרעדן' איז 'טומאה', 'עצבות' ו'מרה שחורה', און זיך 'אויסרעדן' - איז 'קדושה'; מיר דארפן גלייבן באַמונה שלימה אז וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, פונעם אייבערשטן גייט נישט ארויס קיין שלעכטס, און אז זאכן טוען וויי - דארף מען קומען מיט תחנונים בעטן א מתנת חנם, בעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן.

***

מהרנ"ת פלעגט זאגן, ווען א מענטש קרעכצט, ער רעדט זיך אפ, זאגט מען אין הימל אז מען וועט אים געבן נאך מער אויף וואס צו קרעכצן, און ווען א מענטש דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן, און אויף יעדע זאך זאגט ער: "ברוך השם", "געלויבט דער אייבערשטער", "דער אייבערשטער איז אזוי גוט צו מיר" וכו' - זאגט מען אין הימל אז מען וועט אים געבן נאך מער גוטס, ער זאל האבן אויף וואס צו דאנקען און לויבן, און דאס איז וואס מען וויינט עד היום יעדע יאר תשעה באב, ווייל מען האט געקרעכצט, מען האט זיך אפגערעדט אויפן אייבערשטן רחמנא לצלן.

על כן זאלסטו זיך זייער שטארקן נאר צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, וועט דער אייבערשטער אוועק נעמען פון אונז די טעג פון 'בין המצרים', ער וועט אונז געבן נאר גוטס, פון הימל וועט מען זאגן: "קוקט דעם איד וואס האט גארנישט, ער האט צרות ויסורים, און

וועסט זוכה זיין במשך הימים צו א קלארע אמונה, דיין דעת וועט ווערן שטארק געבויט, ביז עס וועט זיין ביי דיר א בנין בית המקדש, דו וועסט ווערן אויסגעלייזט פון אלע דיינע גלות'ן.

מען דארף אבער אסאך סבלנות, אין אנהייב וועט דיר זיין שווער די עבודה, ווייל ווילאנג די אמונה איז נאכנישט קלאר און לויטער - האט מען נישט די געפיל פאר תפלה והתבודדות, מען הייבט אן דאווענען, מען הייבט אן זיך מתבודד זיין, און מען ווערט מיד, מען הייבט אן גענעצן, ביז מען לאזט אפ די הייליגע עבודה, און ווייל מען שפירט נישט ווי די תפלות ווערן נחקבל, מען שפירט נישט ווי מען הערט מיך אויס וכו', ווייל פון אסאך זינדיגן, פון טון עבירות - ווערט "ענגין דמכסין על עינין" (זוהר הקדוש פרשת פנחס, דף רנב.), עס ווערן וואלקענעס וואס פארדעקן די אמונה, מען שפירט נישט דעם אייבערשטן, אבער אז מען שטארקט זיך מיט אסאך סבלנות, מען האלט אן די עבודה טאג נאך טאג, וואך נאך וואך, און אזוי ווייטער - איז מען זוכה צו א קלארע לויטערע אמונה, ביז כאילו נבנה בית המקדש בימיו.

***

יעצט אין די טעג פון 'בין המצרים' ווען מיר קלאגן אויפן חורבן הבית - דארפן מיר תשובה טון, מיר דארפן פאררעכטן צו אנהייבן לעבן מיט א שטארקע אמונה, צו גלייבן אינעם אייבערשטן, נישט האבן קיין קשיות אויפן אייבערשטן, גלייבן אז וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט; ווייל די הייליגע חכמים זאגן (תענית כט.), ווען די מרגלים זענען צוריק געקומען מיט לשון הרע אויף ארץ ישראל - האבן אלע אידן געוויינט, און דער אייבערשטער האט דעמאלט געזאגט: "אתם בכיתם בכיה של חנם", דערפאר וואס ענק האבן געוויינט אומזיסט, "אני קובע לכם בכיה לדורות", וועל איך באשטימען דעם טאג ענק זאלן אלע יארן וויינען, און טאקע דעם טאג, תשעה באב, זענען ביידע בתי מקדש חרוב געווארן.

מיר דארפן תשובה טון, מיר דארפן אויפהערן זיך אפרעדן און וויינען, און אויך ווען עס זעט אויס ווי זאכן זענען שלעכט, עס זעט אויס געפערליך - דארף מען

אייבערשטער אונז דן זיין לכף זכות, ווייל (שבת קכז):
 "הדן חבירו לכף זכות דנין אותו לזכות", דער וואס קוקט
 גוט אויף אנדערע קוקט מען פון הימל אויף אים גוט, מען
 איז אים אויך דן לכף זכות, און אפילו מען זעט א מענטש
 מיט חסרונות - דארף מען גלייבן אין די ווערטער פון
 די הייליגע חכמים (פרכות נז): "אפילו ריקנין שבך מלאים
 מצות כרמון", אפילו די לידיגע מענטשן זענען אויך פול
 מיט מצות, אזויפיל ווי די קערלעך פון א מילגרוים; מען
 דארף אויפזוכן די גוטע קערלעך, די גוטע נקודות.

***

ווען א מענטש לעבט מיט אביסל ישוב הדעת וועט
 ער קיינמאל נישט האבן מיט מחלקת, מיט מתקן זיין
 אנדערע וכו', ווייל דער וואס לעבט מיט ישוב הדעת, ער
 ווייסט אז איין טאג וועל איך דארפן אלעס איבערלאזן,
 איין טאג וועט קומען דער מלאך... און איך וועל אלעס
 דארפן איבערלאזן, איך וועל אוועק גיין פון די וועלט,
 מיין נשמה וועט ארויפגיין וכו'; אזא מענטש וועט זיך
 נישט קריגן מיט אנדערע, און אפילו מען וועט אים
 אנהעצן וכו', אז עס איז א מצוה צו קריגן וכו' - וועט ער
 אנטלויפן פון די סארט מצות.

יעדער איז איבערצייגט אז ביי זיי איז די אמת, אבער
 דאס איז זיכער: "א-מת", איין טאג: "אהי מת", וועל איך
 זיין א נפטר, עס וועט גארנישט ניצן, נישט קיין געלט,
 נישט קיין כבוד, נישט קיין מעכטיגקייט וכו', און דעמאלט
 וועל איך זען דעם ריינעם אמת, אז (רמיהו י'): "וה' אלקים
 אמת", נאר דער אייבערשטער איז אמת, און די הייליגע
 תורה; איז וואס דארף מען זיך פיינט האבן איינער דעם
 צווייטן? פארוואס זאלן צוויי ברידער נישט רעדן צוליב
 דעם וואס דער ברודער איז ביי א צווייטע חסידות אדער
 געהערט אין א צווייטע קהילה וכו'? פארוואס זאלן צוויי
 שכנים וואס ביידע זענען ערליכע אידן נישט רעדן איינער
 מיטן צווייטן צוליב דעם וואס דער אנדערער שכן גייט צו
 אן אנדערער רבי, אדער צו אן אנדערער ראש ישיבה וכו'?
 דאס איז דער ביטערער גלות, און נאר צוליב דעם ליידיג
 מען צרות, (מען רעדט נישט פון מינים ואפיקורסים וואס
 על פי תורה דארף מען זיך אפטיילן, מען רעדט פון אידן

דאך דאנקט ער דעם אייבערשטן, לאמיר אים געבן נאך
 גוטס; "מוהרא" שטייטשט דעם פסוק (תהלים קלו, א): "הודו
 לה' כי טוב", דאנק דעם אייבערשטן, זאג שטענדיג 'כי
 טוב', דער אייבערשטער איז גוט, דורכדעם וועט זיין "כי
 לעולם חסדו", וועסט שטענדיג דאנקען דעם אייבערשטן
 אויף זיינע חסדים; ווייל דורך דאנקען דעם אייבערשטן
 זעט מען וואונדערליכע ישועות און רפואות, מען זעט
 אפענע ניסים.

***

ווען מיר קלאגן אויפן חורבן בית המקדש, מיר זאגן
 "תיקון חצות", און מיר זאגן תשעה באב: "איכה ישבה
 בדר", מיט די קינות - איז דאס אויפן היינטיגן חורבן;
 מיר וויינען אויף די גלות השכינה, ווי ווייט מיר זענען
 פונעם אייבערשטן, מיר וויינען אויף אונזער חורבן, אזוי
 ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קא):
 "אין אומרים חצות על העבר", מען וויינט נישט אויף
 וואס איז געווען מיט יארן צוריק, נאר "על מה שנעשה
 עכשו עם האדם", אויף וואס עס טוט זיך יעצט מיטן
 מענטש; מען דארף זיך טרעפן אין די פסוקים און זיך
 אויסשמועסן און אויסגיין דאס הארץ צום אייבערשטן,
 אים בעטן ער זאל אונז מקרב זיין צו אים, מיר זאלן לעבן
 מיט אמונה, לעבן מיטן באשעפער, נישט מסיח דעת זיין
 פונעם אייבערשטן, און חס ושלום נישט מעכב זיין די
 גאולה, און נישט האבן מיט מחלקת וואס האלט צוריק
 די גאולה, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (יומא ט), די
 צווייטע בית המקדש איז חרוב געווארן צוליב מחלקת
 און שנאת חנם, "ועדין מרקד בינן", און נאכאלץ איז דא
 די עבירה פון זיך קריגן, און פון זיך פיינט האבן, און דאס
 איז מעכב די גאולה.

על פן יעצט ווען מיר זענען אין די דריי וואכן, אין
 די 'בין המצרים' טעג, זאלסטו זיך שטארקן מיט קוקן
 גוט אויף א צווייטן, און מיט אויפזוכן די גוטע זאכן ביי
 אנדערע, און זיי דן זיין לכף זכות, אזוי ווי די הייליגע
 חכמים זאגן (שבועות ל): אויפן פסוק (ויקרא יט, טו): "בצדק
 תשפט עמיתך, הוי דן את חברך לכף זכות", זיי דן יעדן
 איינעם לכף זכות, קוק גוט אויף יעדן, און אזוי וועט דער

אין דעם, עס זענען דא מענטשן וואס גייען אריין אין א דמיון אז זיי דארפן פאררעכטן די וועלט, און נאר זיי זענען ביים אמת, און אלע דארפן זיך אונטערווארפן אונטער זיי, און אויב נישט - איז א מצוה זיי צו רודפן השם ישמרינו, דער סמ"ך מ"ם קומט צו זיי פארשטעלט ווי אן ערליכער איד, ער טוט אנהעצן דעם מענטש ער זאל זיך קריגן מיט אנדערע מיט א לבוש פון מען דארף מתקן זיין די וועלט וכו'.

אבער אין אמת'ן דארף מען וויסן אז עס איז נישטא קיין מענטש אן א חסרון, יעדער איינער ווערט באשאפן מיט א פעלער וכו', און די עבודה איז דאס אויס צו ארבעטן אין זיך משלים זיין, אבער אויף א צווייטן טאר מען נישט קוקן שלעכט, און חס ושלום זוכן די חסרונות, און אז דער יצר הרע קומט אייגרעדן צו זוכן ביי אנדערע שלעכטס - זאל מען זיך דערמאנען די חטאות נעורים, און אויף ווי מען האלט יעצט וכו', און אפילו מען איז א גרויסער למדן, און אויף א חשוב'ער איד, א חסיד - דארף מען זיך בארעכענען ווי מען האלט אויף די וועלט מיט די אייגענע ענינים (פג"ה), ווי עס קומען אריין נישט גוטע מחשבות השם ישמרינו, און חס ושלום ארויסגיין קעגן א איד, חס ושלום צו האבן צו טון מיט פארשעמען א איד, אדער מקפח זיין איינעמ'ס פרנסה, ווייל נאר דורך שלום וועלן מיר זוכה זיין צו ווערן אויסגעלייזט, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (דברים רבה ה, טו): "אין הקדוש ברוך הוא מנחם את ירושלים אלא בשלום", דער אייבערשטער וועט טרייסטן ירושלים, נאר בזכות שלום, און "אין הקדוש ברוך הוא מבשר את ירושלים שיהיו נגאלים אלא בשלום", דער אייבערשטער וועט אונז זאגן די גוטע בשורה אז מיר ווערן אויסגעלייזט נאר מיט שלום, "שנאמר" אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (ישעיה נב, ז-ט): "מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלקיה, קול צפיה נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון, פצחו רננו יחדו חרבות ירושלים כי נחם ה' עמו גאל ירושלים", אמן סלה.

***

מאמינים בה' ובתורתו), און ווער ווייסט וויפיל פרנסה אידן פארלירן צוליב מחלקת, ווייל איין קליינע מחלקת איז דוחה מאה פרנסות - נעמט אנוועק הונדערט פרנסות פון אחינו בני ישראל (ליקוטי הלכות יורה דעה א, הלכות רבית הלכה ה).

***

איך בעט דיר זייער, יעצט אין די דריי וואכן, אין די טעג פון 'בין המצרים' זאלסטו זיך מיט קיינעם נישט קריגן, און זע אז אין שטוב זאל זיין שלום, זיי א ותרון אין שטוב, און געב שטענדיג גוטע ווערטער, און אז דיין ווייב בעט געלט פאר שטוב זאכן, און פאר אירע זאכן - זאלסטו איר געבן, זיי נישט קארג, טו אלעס פאר שלום; ווייל דער סמ"ך מ"ם זוכט וואו ער קען מאכן א קריג צווישן מאן און ווייב, אזוי טוט ער זיי ביידע אראפווארפן אין עבירות רחמנא לצלן.

על כן נעם אן די עצה פון די הייליגע צדיקים וואס זאגן אז מען זאל זיך קיינמאל נישט טענה'ן מיט די ווייב, און זיכער נישט שטעכן מיט ווערטער. די הייליגע חכמים זאגן (בבא מציעא טו), מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו טשעפען די ווייב, "שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרוכה", די נאטור ביי פרויען איז א ווייכע נאטור, זיי וויינען און ווערן שנעלער געטשעפעט, און אז עס איז דיר שווער, דו שפירסט ווי דו קענסט נישט וכו', זאלסטו אנטלויפן צו די תורה, אז דו וועסט לערנען תורה און זיך אויסוויינען צום אייבערשטן - וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה, ווייל אלעס איז תלוי נאר אין דיה, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (בראשית רבה ת, יח): "זכה", אז מען לערנט תורה, מען פירט זיך מיט מעשים טובים - "עזרתו", ווערט די ווייב בטל צום מאן, "לא זכה, כנגדו", און נאך מער זאגט דער הייליגער זוהר (תיקון יח, דף ל): "עזר לו בעלמא דין", סיי אויף די וועלט, "ובעלמא דאתי", און אויף יענע וועלט; ווייל אלעס איז נאר תלוי אינעם מאן.

***

ליבער ברודער, יעצט אין די דריי וואכן, אין די טעג פון 'בין המצרים' זאלסטו אפלאזן אלע מחלקת, מחלקת איז אזוי געפערליך, אפילו ערליכע אידן ווערן פארכאפט

